

תת"ע 5319/09/14 - מדינת ישראל נגד נזיה אבו רומי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5319-09-14 מדינת ישראל נ' אבו רומי
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נזיה אבו רומי

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

ביום 3.2.14 נרשם לנאשם דוח בגין שימוש בטלפון בעת נהיגה. הנאשם הגיש בקשה להישפט וכפר באשמה. ראיות הצדדים נשמעו בפניי ביום 2.3, ולאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהם וסקלית טענות הצדדים נותר בי ספק של ממש האם ביצע הנאשם אתה עבירה המיוחסת לו, ולפיכך הנאשם מזוכה.

בעדויות מטעם המאשימה נפלו מספר סתירות, אשר מעיבות על הרישום שערכו השוטרים ומעוררים בי כאמור ספק. כך למשל, העד סמי חטיב ציין הבחין בעבירה בעת ש"עמדתי בפינת הכביש במקום שלא מבחינים בניידת". לעומתו השוטר שובאש רשם במזכר שערך כי נהג בניידת ובעדותו סיפר כי הניידת הייתה בנסיעה "מאל ג'בל לאיזור התעשייה". השוטרים ציינו כי הנאשם עזב את המקום, בטרם רישום הדוח, והנאשם עצמו אישר עובדה זו. למרות זאת, ולמרות שמדובר בעבירה חמורה, בוודאי חמורה מעבירת ברירת המשפט שיוחסה לנאשם, החליטו השוטרים שלא לרשום דוח בגינה. השוטר חטיב טען "החלטתי להתחשב בו", ואילו השוטר שובאש טען כי ההחלטה לא לרשום דוח בגין עזיבת המקום נעשתה בהתייעצות עם הרמ"ד.

הנאשם הכחיש לכל אורך הדרך כי עשה שימוש בטלפון בעת הנהיגה, כבר בתגובתו הראשונה בפני השוטרים ותיאר את המפגש איתם ככזה בו הואשם תחילה בהסעת שב"ח:

"ראיתי רכב משטרה מולי. ראיתי שעשו פרסה ונסעו אחריי, כשהם קראו לי לעצור, עצרתי. ישר סאמי ירד ופתח את הדלת שלי ונכנס מאחורה ואמר לי שהיו לי פועלים זרים ברכב. אמרתי לו שאין דבר כזה. הם זזו ממני, התייעצו, ראיתי שסאמי קרץ לו בעין והחליטו לעשות לי דוח על טלפון. היה וויכוח, אמרתי לו שלא אקבל את הדוח שלא עשיתי. נסעתי לתחנת בטמרה. היה שם שוטר שכבר ידע את השם שלי כשהגעתי ששאל אם אני שבורח. אמרתי לו שאם הייתי בורח לא הייתי בא אליו. אמר לי שזה

כלום, שאלך ליום שלי.

יצאתי משם ולמחרת קיבלתי טלפון משוטרת משפרעם, לא זוכר את שמה, שאגיע לתחנה, ביקשה ממני לקבל את הדוח. לקחתי את הדוח, אבל לא חתמתי והגשתי בקשה להישפט."

התרשמתי לחיוב מעדותו של הנאשם, מטענתו כי לא עשה שימוש בטלפון ומטענתו כי נסע ישירות לתחנת המשטרה להסביר מדוע עזב את מקום האירוע. התרשמתי זו, בצירוף סימני שאלה מעדויות השוטרים מותירה בי כאמור ספק האם בוצעה העבירה ואינה מאפשרת הרשעה.

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם בנוסף, או לחילופין, בעבירה של אי ציות להוראות שוטר, אשר התבררה במהלך הדיון וניתנה לו הזדמנות להתגונן נגדה. לאחר ששקלתי את הבקשה לא ראיתי מקום להיעתר לה. בדרך כלל ייעשה שימוש בסעיף 184 לחסד"פ כאשר מדובר בעבירה הקשורה לעבירה שבכתב האישום ואשר כל העובדות הנחוצות לה התבררו. במקרה דנן מדובר בעבירה שונה לגמרי, אין בינה ובין העבירה של שימוש בטלפון דבר והיא בוצעה - אם בוצעה - לאחר העבירה שבכתב האישום ובלא קשר ממשי אליה. הנסיבות הדרשות לא הובהרו די צרכן לדעתי, השוטרים לא הסבירו כנדרש מדוע החליטו שלא לרשום דוח בגינה, וטענת הנאשם כי נסע ממקום רישום הדוח ישירות לתחנת המשטרה לא נסתרה וגרסתו כי כאשר הגיע למקום כבר ידעו בתחנה במה המדובר עולה בקנה אחד עם דברי השוטר שובאש כי התייעץ עם מפקדו בהקשר זה.

אם אכן פנה הנאשם ישירות לתחנת המשטרה, אינני סבור כי יש מקום לייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר, ולפחות עולה ספק ניכר באשר לביצוע העבירה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי כאמור לזכות את הנאשם, שכן הגם שלא הוכיח טענתו שאינו יכול לעשות שימוש בטלפון בידו הימנית עקב נכות נותר בלבי ספק ממשי האם ביצע את העבירה והוא רשאי ליהנות מספק זה.

המזכירות תודיע לנאשם על ההחלטה באמצעות הטלפון שנרשם בפרוטוקול מיום 9.2 ועל ביטול הצורך בהופעתו לדיון שנקבע ליום 6.4.

ניתנה היום, 1 ב03 אפריל 2016.